

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quàm benè de Christo humilis, tam malè meretur arrogans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DOMINICA TERTIA ADVENTUS.

TESTIMONIUM S. IOANNIS BAPTISTÆ DE CHRISTO DOMINO

*Ille est qui post me venturus est, qui ante me factus est,
cuius Ego non sum dignus, ut solvam eius cor-
rigiam calceamenti. Ioan. 2.*

VERITAS PRACTICA.

Quàm benè de Christo Humilis, tam malè
meretur Arrogans.

RATIO *hac est inter alias, quod quàm bene de
de Christo mereri dicitur qui fidelis est Chri-
sti testis, tam male de Eodem mereri dicendus
est qui contra ipsum testis est mendax.*

*Sed Humilis est fidelis Christi testis; Arrogans
vero testis mendax.*

*Ergo quàm benè de Christo humilis, tam malè
meretur arrogans. Unde quæ ad humilitatis
Commendationem, superiori dicta sunt heb-
domada, valide confirmantur.*

I. PUNCTUM.

MISERVNT Judæi ab
Ierosolymu Sacerdotes &
Levitas ad Ioannem ut
interrogarent eum, Tu
quies? Et confessus est,
& non negavit. & con-
fessus est, quia non sum
Ego Christus. Lege quæ

plura sunt hodierni Evangelij, & cum ex sin-
gulis fructum possis colligere, tum ex toto il-
lo colloquio vide quam esset humilis sanctus

*Hom. 7.
in Evang.*

Ioannes, Qui cum tanta virtute esset ut Chri-

*stus credi potuisset, elegit solide in se subsistere, ne
humana opinione raperetur inaniter super se, Sic
sanctus de eo Gregorius.*

Ad hanc porrò humilitatis imitationem o-
portuna est Veritas proposita, si bene expen-
datur; Sic autem expendenda videtur, ut pri-
mo intelligas bene vel male mereri de Christo
idem prope esse ac si dicatur, sic se erga illum
gerere ut quod gesseris, bene vel male, sibi
factum reputet & rependat. Cum videlicet
sanctus Joannes præclare ut vidimus; ac fide-
liter de Eo testatus est, tum profecto de Illo est
benè meritus, quia hoc testimonio bene illi
fecit, & benefactum Christus agnovit. E con-
tra verò cum Judæi de Christo detrahebant, hi
male de illo merebantur, quia maledictis &
malefactis suis sese illi opponebant, & alios à
credendo avocabant.

Atque hinc evidenter patet, quàm vera sit
prima propositio de fideli vel mendaci Teste,
nempe ut quantum ille bene meretur de Chri-
sto, tam hic male mereri dicendus sit. Licet en-
nim Christus pro suo bonitate magis propen-
sus sit ad obsequia sibi præstita compensanda,
quàm ad vindicandas injurias: qui tamen in-
juriam ei infert, non desinit tam male de eo
mereri, quàm bene is meretur qui obsequium
præstat; imò & longe pejus ille demereri vi-
detur, quàm alter mereatur, cum longe gra-
vius sit in suo genere Regem, Patrem, aut a-
lium

lium cui mustum debeas, offendere quàm illi benefacere. *Hæcine reddidit Domino? Numquid non ipse est Pater tuus?*

O si scires quantum debes Christo, tum intelligeres quid sit de illo bene vel male mereri.

II. PUNCTUM.

SED Humilis est fidelis Christi testis: Arrogans vero & superbus, testis est mendax.

Nam quoties incidit quæstio vel cogitatio de rebus bene gestis, de acceptis donis celestibus, vel de eorum acceptanda gloria, tunc Humilis recusando gloriam fideliter testatur de Christo quod sit bonorum omnium auctor, illique uoi gloriam esse referendam. *Non nobis Domine non nobis, sed nomini tui da gloriam. omnia enim opera nostra operatus es nobis. Gratia Dei sum id quod sum.*

At vero Arrogans hoc ipso quò est arrogans & superbus, sibi attribuit quod Christi est, & negat Christo quod suum esse jactat: licet enim ore confiteatur, factis tamen negat, cum rei bene gestæ laudem sibi sic debitam putat, ut nisi reddatur, excandescat: neque de Christi Domini gloria ullo modo sollicitus, sibi uni intendat extollendo. *Insuavis in me, & superbia tua ascendit in aures meas.* Sic Dominus arroganti, cui & apud Apostolum, *Frustra, inquit, inflatus sensus carnis tua & non tenens Caput ex quo totum corpus crescit. Vos testes mei, dicit Dominus;* At quàm longe diversi testes, humilis & superbus!

III. PUNCTUM.

QUAM benè igitur de Christo Humilis, tam male meretur Arrogans: Cum se erga Christum uterque tam opposito gerat modo, quàm verax & falsus testis opponuntur; atque

ita utriusque stipendia tam diversa esse convenit, *Quanta patet esse diversitas, inter delatum obsequium, & illatam injuriam.*

O humilitatis præmium supra quàm dici potest gloriosum cum ex Christi ore humilis audiet, *Eo testis meus fidelis.* O arrogantis probrum, supra omnem poenam & infamiam, cum ab Eodem dicitur arroganti; *Insurrexisti in me, testis inique.* Recordare quanta adversum me dixeris testimonia. Et certe si arrogantia per se sola sic est invisa Domino, ut ipse dicat, *Arrogantiam & superbiam detestor;* quanto magis est detestanda, cum sit tam injuriosa Christo? Si vero de quolibet falso teste sic affirmatur, *Testis falsus non erit impenitus, & qui mendaciam loquitur non effugiet;* Quid de falso teste contra Christum.

Et quidem non dubitabis hæc in arrogantes merito esse congerenda, sed an ex illis sis, forte non ita perspicies; Adverte diligenter. Tu quis es? quid dicis de te ipso? An laudem omnem à te in Christum reijcis? An gaudes humiliatione tua, ut Christus inde exaltetur? *Apparuerunt humiles mei.* Ne tibi palpes in re tam seria, Numquam Christum exaltabis nisi te deprimas? & quoties te exaltas, toties Christum deprimis. Sic utrumque opponitur à Propheta: *Ei incurvabitur homo, & humiliabitur, & oculi sublimium deprimentur; & exaltabitur Dominus.* Illum oportet crescere, me autem minui. Jam vero vide, utrum è duobus magis expediat, an depressione tua Christum exaltari, aut exaltatione tua Christum deprimi? Numquid non satis jam depressus est Christus ut te exaltaret? Sic perge ad omnem prorsus elidendam superbiam.

* *
*

IN